

3425 ¹⁶/₃ 27: 3. Beh. af F. t. L. om Till. t. L. om Vilkaar for Bortsalg af Jorder i off. Eje. 3426

kan ærede Kolleger mene derom, hvad de vil. Jeg vil i alle Tilfælde have min Ryg fri, og naar jeg er vidende om saadanne Forhold, tillader jeg mig at fremsætte min Mening derom.

Til Slutning vil jeg sige, at det, at denne Lov nu vedtages, fritager ikke for Ansvar for de Handlinger, der er bedrevet, det understreger tværtimod i meget betydelig Grad, at Lovovertrædelsen har fundet Sted.

Landbrugsministeren (*Madsen-Mygdal*): Det forekommer mig vedblivende, at det ærede Medlem har en Opfattelse efter Bogstaven, som ganske sikkert ikke har været Lovgivningsmagtens Hensigt, da Loven blev vedtaget. Vil det ærede Medlem ogsaa anklage os for en Rigsret, hvis Landbrugsministeriet nu udsætter Forrentning og Afdrag af de Laan, som er givet i Henhold til Lovens Bestemmelser? Jeg mener, at disse Lovbestemmelser, der fastsætter, hvorledes Renter og Afdrag skal ydes, lægger en Pligt paa den, der har modtaget Bruget, men det er Staten, som til enhver Tid maa skønne over, hvad der er rimeligt i saa Henseende. Staten er eneste Kreditor, og jeg kan dog ikke tro, at det er det ærede Medlems Opfattelse, at vi, hver eneste Gang en Husmand kommer i Restance, skal gaa til Rigsdagen og have en Lovændring for at yde netop ham denne Udsættelse. Jeg tror ogsaa, det vilde være farligt i al Almindelighed at give en Bestemmelse, der ydede en saadan Fritagelse. Naar her nu er indsat en Dispensationsbestemmelse, der udtrykker den Opfattelse, som jeg mener, Landbrugsministeriet med Rette har gjort gældende, nemlig at Lovbestemmelsen giver en *Forpligtelse* for Ejeren, men en *Rettighed* for Kreditor, saa er det, fordi der er en enkelt Retsskriver, der har haft den samme bogstavrette Opfattelse som det ærede Medlem Hr. Ulrich, men der er en Række andre Retsskrivere, som — ikke har ladet sig besnakke, men som, efter at have hørt Landbrugsministeriets Mening, har sagt: Ja, det er ogsaa rigtigt, det er Meningen med Loven; og saa har de rettet sig derefter. Men der er altsaa en enkelt Retsskriver — jeg skal ikke laste ham derfor —, der har ment, at det maatte gaa efter Bogstaven, og har sagt: Jeg nægter, hvad der

her kræves af mig. Ministeriet har da kun at forelægge dette Spørgsmaal for Rigsdagen; det er det, der herved sker, og jeg glæder mig, som sagt, over, at det ærede Medlem, som nu har brugt saa mange Ord om denne Sag, alligevel er enig i, at det, som Ministeriet her har foreslaaet, er det rigtige.

Ulrich: Den højtærede Minister sluttede med noget, som jeg ikke rigtig opfattede, men som lød for mig saaledes, at ærede Medlemmer af dette høje Ting skulde være enige om, at det var rigtigt, hvad Ministeren havde gjort. Det tror jeg dog i allerhøjeste Grad beror paa en Misforstaaelse. (*Landbrugsministeren* [Madsen-Mygdal]: Vil De da ikke stemme for Loven?). Jo, stemme for Loven? Ja vel, nu giver vi altsaa Ministeren Tilladelse til at foretage det, som han før har foretaget paa egen Haand. Men, som jeg sagde, det, at vi nu giver denne Tilladelse, frier ikke Ministeren for Ansvar, tværtimod, det understreger det Ansvar, han har haft. Det understreger, at Loven er overtraadt; det kan man dog ikke komme udenom. I øvrigt skal jeg ikke spille flere Ord paa denne Sag. Jeg betragter det som haabøst at spørge Ministeren om noget, for Svar faar man jo ikke.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)
vedtoges enstemmigt med 110 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 101 af 29. April 1913 om Hjælpekasser.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 3191).

Der var til denne Behandling stillet følgende Ændringsforslag: